

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1197/2020
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ... и ЗЗ из ..., чији је заједнички пуномоћник Тања Арсић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3745/19 од 27.12.2019. године, у седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3745/19 од 27.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3745/19 од 27.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 184/2018 од 01.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне надлежности суда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца, којим су тражили да се тужена обавезе да им на име неисплаћеног дела зараде који им припада по основу свих законом регулисаних накнада, за остварени фонд радних сати из радних листа у погледу неисплаћеног увећања зарада и то рад на дан празника и за рад ноћу, за период од три године, од јануара 2015. године до дана подношења тужбе исплати: тужиоцу АА 1.111.614,66 динара, са законском затезном каматом од 11.05.2019. године до исплате, као и на име обрачунате законске затезне камате од дана доспелости сваког месечног потраживања до дана израде налаза и мишљења закључно са 10.05.2019. године износ од 314.319,14 динара; тужиоцу ББ 861.472,91 динар, са законском затезном каматом од 11.05.2019. године до исплате, као и на име обрачунате законске затезне камате од дана доспелости сваког месечног потраживања до дана израде налаза и мишљења, закључно са 10.05.2019. године износ од 348.389,91 динар; тужиоцу ВВ 1.118.388,18 динара, са законском затезном каматом од 11.05.2019. године до исплате, као и на име обрачунате законске затезне камате од дана доспелости сваког месечног потраживања до дана

израде налаза и мишљења закључно са 10.05.2019. године износ од 350.323,84 динара; тужиоцу ГГ 1.002.643,26 динара, са законском затезном каматом од 11.05.2019. године до исплате, као и на име обрачунате законске затезне камате од дана доспелости сваког месечног потраживања до дана израде налаза и мишљења, закључно са 10.05.2019. године износ од 391.391,87 динара; тужиоцу ДД 896.266,75 динара, са законском затезном каматом од 11.05.2019. године до исплате, као и на име обрачунате законске затезне камате од дана доспелости сваког месечног потраживања до дана израде налаза и мишљења, закључно са 10.05.2019. године износ од 347.619,05 динара; тужиоцу ЂЂ 924.227,10 динара, са законском затезном каматом од 11.05.2019. године до исплате, као и на име обрачунате законске затезне камате од дана доспелости сваког месечног потраживања до дана израде налаза и мишљења, закључно са 10.05.2019. године износ од 367.782,88 динара; тужиоцу ЕЕ 509.564,91 динар, са законском затезном каматом од 11.05.2019. године до исплате, као и на име обрачунате законске затезне камате од дана доспелости сваког месечног потраживања до дана израде налаза и мишљења, закључно са 10.05.2019. године износ од 181.316,06 динара; тужиоцу ЖЖ 1.122.380,53 динара, са законском затезном каматом од 11.05.2019. године до исплате, као и на име обрачунате законске затезне камате од дана доспелости сваког месечног потраживања до дана израде налаза и мишљења, закључно са 10.05.2019. године износ од 342.227,91 динар и тужиоцу ЗЗ 1.088.559,35 динара, са законском затезном каматом од 11.05.2019. године до исплате, као и на име обрачунате законске затезне камате од дана доспелости сваког месечног потраживања до дана израде налаза и мишљења, закључно са 10.05.2019. године износ од 361.272,46 динара. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3745/19 од 27.12.2019. године, жалба тужилаца је одбијена и првостепена пресуда у одбијајућем делу захтева и у погледу одлуке о трошковима поступка потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана, прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као о изузетно дозвољеној ревизији, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права, узимајући у обзир да је питање исплате накнаде трошкова за рад на терену, довољно разјашњено у судској пракси и да су, у том смислу, образложења побијаних пресуда за одлуку о одбијању тужбеног захтева, у складу са судском праксом нижестепених судова и ревизијског суда у тумачењу и примени материјалног права. С обзиром на изражени правни став нижестепених судова, да је

тузилац поред додатног коефицијента од 20% остваривао и накнаду трошкова за рад на терену, те да та накнада коју је тужилац остваривао код послодавца искључује додатак за прековремени рад, то у овом случају нема потребе за изузетно дозвољеном ревизијом тужилаца на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Са напред наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, која се у овом поступку сходно примењује на основу члана 436. истог закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате (новчаног потраживања) поднета је 19.01.2018. године, од стране више тужилаца, који се налазе у положају формалних супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП, у којој ситуацији се вредност предмета спора, меродавна за оцену дозвољености ревизије сагласно члану 403. став 3. ЗПП, одређује према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно. Вредност побијаног дела другостепене пресуде је 1.122.380,53 динара, као највећи појединачно одбијени захтев једног од тужилаца, а који износ очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Износ обрачунатих, номинално исказаних и одбијених затезних камата није узет у обзир при одређивању вредности предмета спора сходно члану 28. став 2. ЗПП.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд утврдио да ревизија није дозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић